Lietas Nr. C3142321

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016. gada 1. martā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L. Leja,
ar tiesas sēdes sekretāri E. Sčucku,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS/Nosaukums A/" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2014. gada 18. septembrī /Nosaukums A/ (turpmāk – Prasītāja) cēlusi tiesā prasību pret /pers. A/ (turpmāk – Atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasībā norādīts, ka Atbildētājs 2007. gada 29. septembrī vērsās pie Prasītājas ar pieteikumu kredītkartes līguma noslēgšanai fiziskām personām, lūdzot izsniegt kredītkarti atbilstoši Kredītkartes līguma noteikumiem fiziskām personām. Pieteikumā Atbildētājs ir apliecinājis, ka ir iepazinies, piekrīt, kā arī apņemas godprātīgi pildīt Noteikumus. Atbilstoši Noteikumu 1. punktam līgums sastāv no Pieteikuma, paziņojuma par kartes izdošanu un Noteikumiem.

Pamatojoties uz Atbildētāja iesniegto Pieteikumu, Prasītāja 2007. gada 2. oktobrī piešķīra Atbildētājam kredītkarti. Atbildētājam tika piešķirts kredīta limits 1800,00 LVL jeb 2561,17 EUR apmērā.

Saskaņā ar Noteikumu 12.5. punktu Atbildētājs papildina kontā pieejamos naudas līdzekļus par ikmēneša atmaksas summu līdz minimālajai bilancei ne vēlāk kā līdz norēķinu perioda beigām. Noteikumu 13.3. punkts noteic, ka aprēķina periodā izmantoto Kredīta limitu Atbildētājam ir jāatmaksā kontā nākamajā norēķinu periodā, ikmēneša atmaksas summas apmērā.

Saskaņā ar Noteikumu 13.2. punktu par kredīta limita izmantošanu, Atbildētājs maksā Prasītājai procentus cenrādī norādītajā apmērā. Savukārt Noteikumu 17.4. punkts noteic, ka par maksājuma kavējumu Atbildētājs līgumsodu 0,1 % apmērā par katru kavēto dienu (36 % gadā), pieņemot, ka gadā ir 360 dienas.

Atbildētājs savas uzņemtās saistības pret prasītāju nav pienācīgi pildījis un nav veicis pielīgtos maksājumus, kā rezultātā Atbildētājam izveidojies parāds. Saskaņā ar Noteikumu 18.1. punktu Prasītājai ir tiesības vienpusēji izbeigt līgumu, ja Atbildētājs nepilda savas saistības.

2010. gada 30. septembrī Prasītāja nosūtīja vēstuli Atbildētājam, kurā informēja par vienpusēju atkāpšanos no līguma un lūdza nekavējoties atmaksāt Prasītājai parādu. Atbilstoši Noteikumu 18.1. punktam, saņemot Prasītāja paziņojumu par līguma izbeigšanu, Atbildētājam ir pienākums atdot Prasītājai parādu 2956,46 EUR apmērā, kas sastāv no aizdevuma pamatsummas, procentiem un līgumsoda.

Prasītāja pret Atbildētāju savas saistības izpildīja, veicot kredīta limita (aizdevuma) piešķiršanu. Līdz ar to Prasītāja ir tiesīga prasīt no Atbildētāja saistību izpildi Līgumā noteiktajā kārtībā un apmērā.

Uz prasības pieteikuma sagatavošanas dienu Atbildētāja kopējais parāds ir 2956,46 EUR apmērā, kas sastāv no aizdevuma pamatsummas 2561,17 EUR, procentiem 318,34 EUR un līgumsoda 76,95 EUR. Procenti un līgumsods aprēķināts par laika posmu no 2010. gada 30. aprīļa līdz 2010. gada 30. septembrim.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587.,1652.,1934.,1943.,1753.,1756.,1759.,1765., 1716.,1717.,1720.,1722. pantu.

Prasītāja lūdz piedzīt no Atbildētāja parādu 2956,46 EUR apmērā, kas sastāv no aizdevuma pamatsummas 2561,17 EUR, līgumiskajiem procentiem par laika posmu 2010. gada 30. aprīļa līdz 2010. gada 30. septembrim 318,34 EUR, līgumsoda par laika posmu 2010. gada 30. aprīļa līdz 2010. gada 30. septembrim 76,95 EUR, kā arī lūdz piedzīt tiesāšanās izdevumus, un noteikt tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildei saņemt 6 % gadā no aizdevuma pamatsummas.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumi par celto prasību tiesā nav saņemti.

[3] 2016. gada 27. janvārī tiesā saņemts Prasītājas pārstāvja iesniegums, kurā norādīts, ka prasību uztur pilnā apmērā un lūdz lietu izskatīt bez Prasītāja pārstāvja klātbūtnes.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, neraugoties uz to, ka par tiesas sēdes laiku un vietu Atbildētājs informēts Civilprocesa likuma $56.^2$ panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā. Neierašanos attaisnojošus dokumentus tiesā Atbildētājs nav iesniedzis, nav lūdzis izskatīt lietu pēc būtības bez viņu klātbūtnes vai atlikt lietas izskatīšanu.

Līdz ar to tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu nolēma izskatīt lietu bez Atbildētāja klātbūtnes, jo nav konstatēti Civilprocesa likuma 209., 210. pantā noteiktie civillietas izskatīšanas atlikšanas pamati, atzīstot Atbildētāju neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu.

M o t ī v u d a ļ a

[4] Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[5] Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Saskaņā ar Civillikuma 1512. pantu pie katra saistību līguma būtības pieder savstarpējs apsolījums un tā pieņemšana no abām pusēm divpusējos līgumos.

No lietas materiāliem pievienotā Pieteikuma kredītkartes līguma noslēgšanai fiziskām personām redzams, ka Atbildētājs iesniedzis Prasītājai pieteikumu kredīta limita 1800,00 LVL saņemšanai. Ar Prasītājas 2007. gada 2. oktobra paziņojumu par VISA Classic kredītkartes izdošanu Prasītāja izsniegusi Atbildētājam kredītkarti VISA Classic un piešķīrusi kredīta limitu 1800,00 LVL apmērā. Ar savu parakstu uz paziņojuma Atbildētājs apliecināja, ka ir iepazinies un piekrīt, kā arī apņemas godprātīgi pildīt Prasītājas Kredītkaršu līguma noteikumus fiziskām personām un Norēķinu konta un Skaidras naudas konta līguma noteikumus.

Civillikuma 1934. pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Savukārt Civillikuma 1935. pants noteic, ka līgums, ar ko viena puse apsola

aizdevumu dot, bet otra to pieņemt, ir spēkā tikai no tā laika, kad līdzēji vienojas savā starpā par aizdodamā daudzuma apmēru.

Tādējādi atzīstams, ka Prasītāja un Atbildētājs ir noslēguši tiesisku darījumu, un kā darījuma dalībnieki uzņēmās saistības viena pret otru, kas izriet no Līguma.

[5.1] Prasītāja lūdz piedzīt no Atbildētāja parādu 2561,17 EUR apmērā.

Ar rakstveida pierādījumu lietā pierādīts, ka Prasītāja izsniedza Atbildētājam kredīta limitu 2561,17 EUR (1800,00 LVL) apmērā, atverot Atbildētājam kontu un izdodot VISA CLASSIC Kredītkarti. Tādējādi Prasītāja savas saistības pret Atbildētāju ir izpildījusi. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka Atbildētājs ir saņēmis pieteikumā norādīto kredīta limita summu.

Atbilstoši Līguma noteikumu 13.3. punktam Atbildētājs par aprēķina periodā izmantoto kredīta limitu atmaksā kontā nākamajā norēķinu periodā ikmēneša atmaksas summas apmērā. Savukārt atbilstoši Līguma 13.4. punktam izmantotais kredīta limits kļūst klientam pieejams tādā apmērā, kādā klients veicis tā samaksu.

Līguma noteikumu 15.3. punktā noteikts, ka beidzoties kartes derīguma termiņam, banka izgatavo jaunu karti ar jaunu derīguma termiņu, izņemot gadījumus, kad vismaz 30 dienas pirms kartes derīguma termiņa beigām klients iesniedzis bankā lūgumu neatjaunot karti un/vai izbeigt līgumu; nodrošinājums nav pietiekams klienta saistību izpildes nodrošināšanai pilnā apmērā; banka konstatē, ka karšu lietotājs ir pārkāpis līguma noteikumus.

Saskaņā ar Līguma noteikumu 18.1. punktu klientam, saņemto bankas paziņojumu par Līguma izbeigšanu, nekavējoties jāatdod visas kontam piesaistītās kartes un jādzēš visas maksājumu saistības pret banku, kas izriet no Līguma. Ņemot vērā Līguma noteikumus, tiesa secina, ka kredīta limita atmaksas termiņš iestājas brīdī, kad tiek pārtrauktas starp pusēm noslēgtās līgumiskās attiecības, šajā gadījumā ar 2010. gada 30. septembra paziņojuma nosūtīšanu.

Civillikuma 1828. pantā norādīts, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Saskaņā ar Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3. punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu.

Ar lietas materiāliem apstiprinājies, ka Atbildētājs ir pielaidis saistību izpildes nokavējumu, nav izpildījis savas uzņemtās saistības un nav veicis kredīta limita maksājumus atbilstoši Līguma noteikumiem.

Civillikuma 1838. pants noteic, ka pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 74. pantā paredzētās tiesības – nav ieradies uz tiesas sēdi, nav sniedzis paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību un nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka Atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektajai daļai prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem.

Tiesa atzīst, ka Prasītāja ir pierādījusi savu prasījuma tiesību pret Atbildētāju par parāda piedziņu. Savukārt Atbildētājs nav apstrīdējis noslēgtā līguma tiesiskumu, un tiesai nav iesniedzis pierādījumus tam, ka savas saistības ir izpildījis un saņemto aizdevumu līgumā noteiktā termiņā ir atmaksājis.

Saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Līguma noteikumu 18.1. punkts noteic Prasītājas tiesības vienpusēji atkāpties no Līguma, ja kartes lietotājs nepilda Līguma noteikumus vai ja nodrošinājums nav pietiekams klienta saistību izpildes nodrošināšanai pilnā apmērā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka Prasītāja pamatoti ar 2010. gada 30. septembra vēstuli paziņoja Atbildētājam par vienpusēju atkāpšanos no Līguma un pieprasījusi visu no Līguma izrietošo maksājumu samaksu, jo Atbildētājam bija izveidojies parāds.

Saskaņā ar Civillikuma 1425. pantu katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu.

Civillikuma 1943. pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Lietā nav nodibināti apstākļi, kas apstiprinātu, ka Atbildētājs būtu izpildījis savas maksājuma saistības un parāda summu pilnībā vai daļēji būtu samaksājis.

Civillikuma 1587. pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Civillikuma 1590. pantā noteikts, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par izpildīšanu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājas prasījums par neatmaksātās kredīta limita summas 2561,17 EUR apmērā piedziņu no Atbildētāja ir pamatots un apmierināms.

[5.2] Prasītāja lūdz piedzīt no Atbildētāja līgumiskos procentus par laika posmu no 2010. gada 30. aprīļa līdz 2010. gada 30. septembrim 318,34 EUR apmērā.

Civillikuma 1753. pantā ir noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti (Civillikuma 1946.pants).

Saskaņā ar Līguma noteikumu 13.2. punktu Atbildētājs par kredīta limita izmantošanu maksā bankai procentus cenrādī norādītajā apmērā.

Prasītāja atbilstoši Līguma noteikumiem aprēķinājusi pielīgtos procentus par kredīta limita lietošanu 318,34 EUR apmērā par laika posmu no 2010. gada 30. aprīļa līdz 2010. gada 30. septembrim, kad Prasītāja vienpusēji atkāpās no Līguma. Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītājas aprēķinu.

Atbildētājs tiesai nav iesniedzis pierādījumus tam, ka ir veicis līgumā pielīgto kredīta limita (atbilstoši cenrādim) lietošanas procentu samaksu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka Prasītājas prasījums par aizdevuma lietošanas procentu 318,34 EUR apmērā par laika posmu no 2010. gada 30. aprīļa līdz 2010. gada 30. septembrim piedziņu no Atbildētāja ir likumīgs un pamatots, līdz ar ko apmierināms.

[5.3] Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no Atbildētāja līgumsodu par laika posmu no 2010. gada 30. aprīļa līdz 2010. gada30. septembrim 76,95 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1717. pants noteic, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam un tā apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Savukārt Civillikuma 1720. pants paredz, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu: ja tieši tā bijis norunāts vai ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Atbilstoši Līguma 17,4 punktam puses vienojušās, ka Atbildētājam ir pienākums par maksājumu kavējumu maksāt līgumsodu 0,1 % apmērā par katru nokavēto dienu (36 %) gadā, pieņemot, ka gādā ir 360 dienas.

No prasības pieteikuma un parāda aprēķina redzams, ka Prasītāja aprēķinājusi līgumsodu atbilstoši Līgumam 76,95 EUR apmērā. Tiesa atzīst, ka

Prasītājas aprēķinātais līgumsods ir samērīgs. Ievērojot, ka, ja piedziņa tiktu vērsta Civillikuma noteiktā kārtībā 10% apmērā no pamatparāda kopējās summas, tad līgumsoda apmērs būtu 256,12 EUR, kas ir lielāks nekā Prasītājas aprēķinātais līgumsoda apmērs.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka Prasītājas prasījums par līgumsoda piedziņu 76,95 EUR apmērā no Atbildētāja ir likumīgs un pamatots, un apmierināms.

[6] Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1763. panta 1. punktam nosakāms, ka procentu pieaugums apstājas, kad nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis aizdevuma summas lielumu. Civillikuma 1765. panta ceturtā daļa nosaka, ka procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Bet, ja noliktajā termiņā nesamaksā procentus vismaz par gadu, tad pēc kreditora pieprasījuma par viņam pienākošos procentu summu aprēķina likumiskos procentus par minēto termiņu.

Tiesa atzīst, ka nosakāmas Prasītājas tiesības par laiku līdz tiesas sprieduma izpildei (izsoles dienai), saņemt no atbildētāja likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no pamatparāda summas.

[7] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītāja, ceļot prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 34. panta prasībām samaksājusi valsts nodevu 353,00 EUR apmērā, kas piedzenama no Atbildētāja par labu Prasītājai.

Tāpat no Atbildētāja par labu Prasītājai piedzenami Prasītājas samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR.

Kopā no Atbildētāja par labu Prasītājai piedzenami tiesas izdevumi 357,70 EUR.

Ņemot vērā to apstākli, ka kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta, tiesas paziņojumu un pavēstu nosūtīšanu pusēm atbilstoši lietā esošai izziņai par ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem ir 13,01 EUR, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļa, kuru nav sedzis Prasītājas veiktais maksājums 4,70 EUR, piedzenama no Atbildētāja par labu valstij 8,31 EUR apmērā.

[8] Sprieduma izpildei nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās, atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantā noteiktajam - taisot spriedumu par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 92.-97., 189.-193., 195. un 204.[1] pantu tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt AS /Nosaukums A/ prasību par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pamatparādu 2561,17 EUR, līgumiskos procentus par laika posmu 2010. gada 30. aprīļa līdz 2010. gada 30. septembrim 318,34 EUR, līgumsodu 76,95 EUR, kā arī tiesāšanās izdevumus 357,70 EUR, pavisam kopā 3314,16 EUR (trīs tūkstoši trīs simti četrpadsmit *euro* 16 centi).

Noteikt AS /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās, bet nesamaksātās pamatparāda summas, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot nesamaksātā pamatparāda apmēru.

Piedzītie naudas līdzekļi samaksājami ar pārskaitījumu uz AS /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, kontu Nr. LV79UNLA0091000904403.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,31 EUR (astoņus *euro* 31 centu), kas iemaksājami Tiesu administrācijas kontā Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase; saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316; BIC kods: TRELLV22; iemaksas mērķis: 21499, kā arī jānorāda dati personas vai lietas identificēšanai.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos, maksājumus apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

AS/Nosaukums A/ spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

/pers. A/ spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma saņemšanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L. Leja